

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

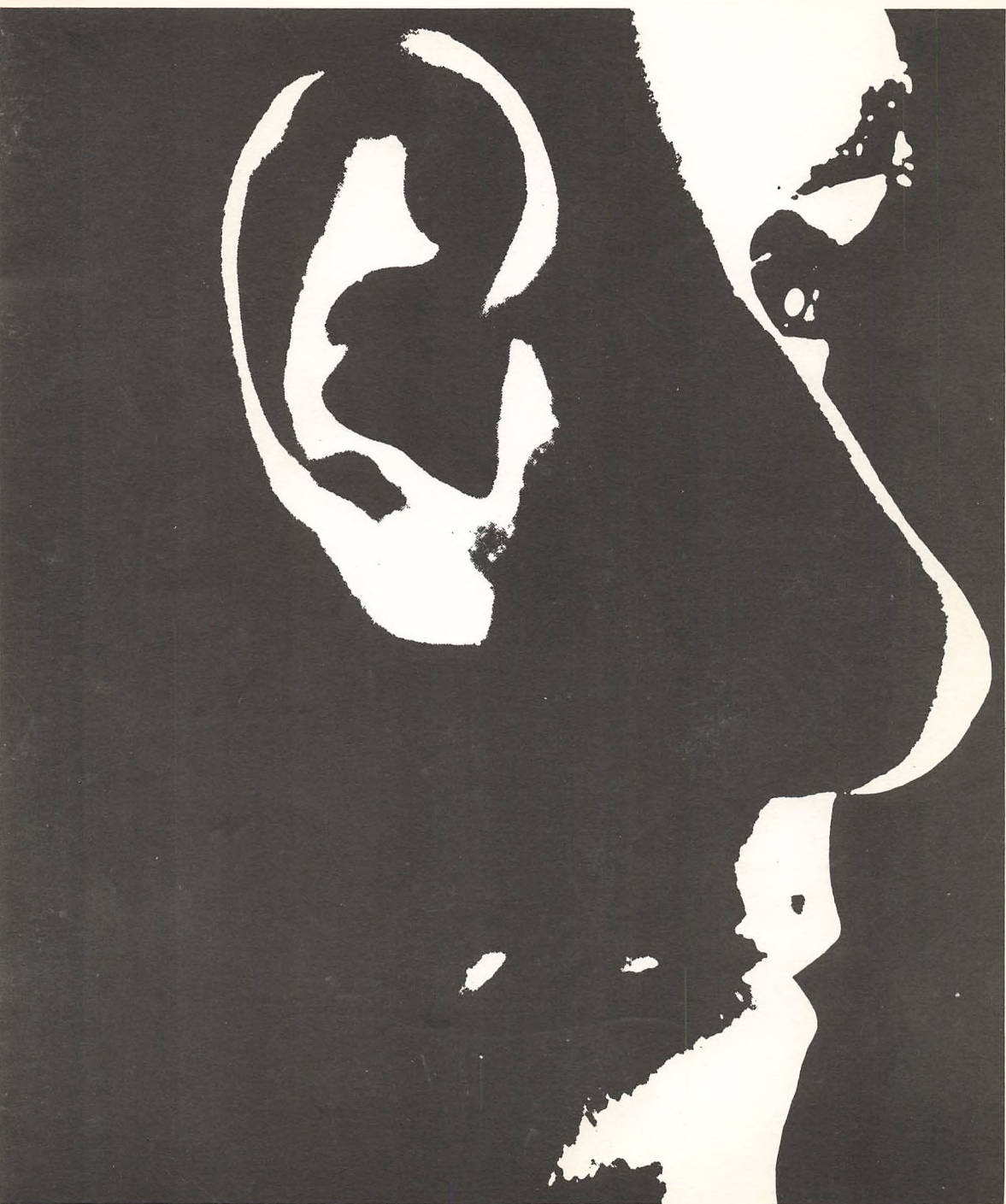
Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

forældrebladet

1968-69 december
6. årgang nr. 2

Typstjålet fra McLuhan "The Medium Is The Massage" '66

De tidligere redaktioners "harmdirrende" udfald mod den manglende medleven i vor skoles problematik, dagligliv og den mødelede som flertallet af forældre udviser, vil ikke blive fulgt op af den nye redaktion, men forsøgt angrebet fra nye vinkler.

Det tredje redaktionsmøde, som fandt sted kort efter første "åben hus", blev belastet i stor udstrækning af diskussion om årsagen til den fatale mødeprocent, som blev åbenbaret. Man kunne have forventet, at den lange hede sommer havde kunnet samle en stor kontakthungrende entusiastisk forsamling. Men nej, det var en lille afslappet forsamling på 28 stk. forældre og 11 vitale og engagerede lærere som "bar" ideen.

Redaktionsdiskussionen lod de fleste spørgsmål om årsager og virkninger stå åbne for debat i forældrebladet og ved møderne i "åbent hus". Redaktionen diskuterede følgende spørgsmål: Bør mødeformerne tilrettelægges og ændres således, at de, som ikke er så teoretisk minded og som mangler øvelse i at formulere sine tanker, alligevel får en ventil til menings-tilkendegivelse. For eksempel ved møder med f.ø. pædagogiske emner, hvor gruppesamtaler med et talerør kan være een af vejene frem over. "De gamle forældre" som startede materielt med at rive

ned og genopbygge og med et overvældende praktisk emnemateriale havde på intet tidspunkt manglet berøringspunkter og de har på denne baggrund indhøstet erfaringer, som "de unge forældre" der møder op på en "færdig" skole må anskue og erfare på anden vis. Jeg hører selv til dem, der sidder og skuler og tar tilløb, og på den baggrund husker jeg Lenes første forældremøde i børnehaveklassen, som var en arbejdsterapi m.b.a. teaterkostumer, snedker- og træarbejder og diverse reparationsarbejder, og denne terapi skabte straks en dialog som ikke siden er gået tabt, men afstanden herfra og til de store fællesmøder er også stor, hvis det kan være een af årsagerne til det lille fremmøde og manglende mod til at udlevere sig og sine indlæg.

Et medlem af redaktionen mente, at de "gamle" havde lov til at være mødetrætte, men jeg er af den mening, at de kan "opdrage" de unge og give dem impulser, så møderne bliver levende. Nok har vi et lærerpanel for hvem "sagen" er afgørende, men vi skylder dem, at vi lever med i deres problemer, møder dem og taler med dem. Altså op af sofaerne I gamle og giv os lidt anskuelsesundervisning.

Ib Schultz Andreassen
redaktionen.

Kommentarer en masse.

Velvidende, at dette bliver et rodet indlæg og sikkert fyldt med halvdårlige undskyldninger, fatter jeg fortrøstningsfuldt maskinen. Sat igang af Hanne Ringsteds "statistik" fra sidste åbent-husmøde, må jeg som en af dem, der tidligere piskede i de mindre aktive forældres dårlige samvittighed og var hverver til både dit og dat - altså en tidligere aktiv, der er blevet passiv og derfor har fået et lille indblik i, hvor vanskeligt det kan være at nå det hele, begrunde i hvert fald én forælders fraværen fra de fleste møder. Jo statistikkerne er ringe. .

Herfra: en 15-17 timers arbejdsdag og et kæmpebehov for at være sammen med mine unger så mange timer som muligt, om det så kun er sådan at vi er under samme tag, arbejder sammen, hjælpes, hygger, sludrer, beskæftiger os med hver vort. Det er vel nok et par sabbatår værd fra møder, teorier og diskussioner at få skabt det trivselshjem, man altid har ønsket. Så denne forælders undskyldning er to af de uacceptable: TRAVLHED TRÆTHED.

Søren Bangs indlæg om klasse møderne var ikke fejlramt. Så derfor: man (jeg) bruger med transport samt aklimatisering efter hjemkomsten ca. 7-8 ti-

mer på et møde, der varer 3-4 timer. Når alt uvæsentligt er sorteret fra har man ca. én times udbytte af et sådant møde. Alligevel beklager jeg dybt, at jeg ikke er i stand til at følge bedre med. Men det skal da siges, at mine største glæder på skolen og sammen med lærere, forældre og børn har jeg oplevet på lejrskoler, ved forberedelser til loppemarket- og jule-do, forældrearbejde o.s.v. altså på tidspunkter hvor man i stedet for at sidde på en pind er aktivt optaget af andet og snakken derfor går mere naturligt.....Jo, jo, jo, jeg ved det er aktivt at lytte. Jeg er en lytter, men kan ikke sidde stille.

Så var der en kritik til Søren Bang. Du er for hård ved forældrerepræsentanterne. Jeg synes de gør et stort arbejde indenfor den begrænsning, de har, bl.a. med fester og arrangementer, som vi alle har glæde af. Hvorfor bringe alt op på det helt store plan? Med frivillige, der virkelig....o.s.v. - dette være sagt trods stor beundring for de få, som fortsat har kræfterne og entusiasmen i behold.

Og så a propos festerne ! Man har bemærket, at der kommer flere forældre ved sammenkomster, hvor børnene osse er med. Jamen det er jo derfor. Har vi ikke for megen tid sammen med dem i det daglige vil vi da gerne glæde os sammen med dem, hver gang muligheden er der.

Det er osse her i bladet blevet bemærket, om man

da slet ikke er interesseret i andre end sine egne børn. JO DA. Men det kan man også vise på anden måde end ved at løbe fra det ene aktiv-mode til det andet. Man kan f.eks. altid have sin dør åben, sørge for et par ekstra sengepladser og et par kartofler mere i skuffen, samt hvad ungerne måtte ønske af plads og materialer. Altså at virke og leve med dem i stedet for at diskutere dem... Et stort hoved har sagt: "Lidt venlighed fra menneske til menneske er mere værd end alverdens menneskekærlighed". Omskrevet i farten af undertegnede til: Alverdens børneteori- og snak er intet mod det varme, det nære, det skægge og alvorlige vi oplever sammen med ungerne: både andres og vore egne. (Endnu en dårlig undskyldning p.g.a. tidmangel om aftenen?)

Emneugen var en mægtig idé trods begyndervanskeligheder. Ih hvor blev her snakket ved middagsbordet i den periode. Den kommer forhåbentlig igen.

Kurserne! En absolut god og gennemtænkt idé, som nok skal give bonus. Ungerne elsker dem. Aldrig har jeg set så meget uopfordret flid og entusiasme med lektielæsning, samt en sådan iver efter at komme afsted til tiden om morgenen.

Ib har bemærket - og absolut rigtigt - at nogle børn ikke måtte få fornemmelsen af at være på ringestillede hold. Jo, det er helt rigtigt, men mon ikke et og andet usikkert barn har fået et gran hårdt tiltænkt selvtillid ved at komme på et af

de gode??

Mine store drenge har i lang tid været utilfredse med ikke rigtigt at vide "hvor de stod". Det er ikke længere siden end sommerferien, at en af dem yntede noget om karakterbog. Drengen har vel lidt ret - skønt jeg cum grano salis er enig med Neill i hans: Hellere en lykkelig gadefejer.... Vi har her på skolen søgt at undgå konkurrence, men børnene konkurrerer jo alligevel indbyrdes. Jeg tror, det ligger i den menneskelige natur og ikke er til at komme udenom.

Måske kan diverse holdopdelinger udover de mest åbenbare goder osse vende lidt op og ned på hakkeordene, således at de børn ikke betragtes som "problembørn", der ikke vil finde sig i den plads i nævnte hakkeorden, som klassens stærke drenge og piger på et tidligt tidspunkt har tildelt dem, men måske i fællesskab med forældre og lærere lære at acceptere hvert enkelt barn som et individ, der ikke nødvendigvis behøver at være noget i vejen med, fordi det enten ikke er indlemmet i en klike eller ikke bryder sig om at være det. Jeg tænker på stærkt opponerende eller "sære" børn, som der da er en del af, og man har hørt om - og så her i sit eget hjem fundet fredelige vågne og sjove. Hvad i himmelens navn nytter det dog, at vi lærer vore børn at acceptere russere og amerikanere og negre og jøder og kinesere, når vi ikke engang kan lære dem at acceptere det nære.

Jeg er ligeglad med, hvad man siger om, at børn er ubarmhertige mod hinanden. Jeg tror ikke på, at de bliver det af sig selv og har aldrig troet det. De paces frem eller tirres til det, der bliver samtalet eller "vist" dem for lidt om, hvor godt man kan have det sammen, når man behandler hinanden med venlighed.

Læser man sociologiske undersøgelser fra "primitive" samfund, støder man ofte på netop sådanne, hvor børn uden videre deler, hvad de får, aldrig skændes, altid hjælper hinanden. (Jo, man møder osse det modsatte, aggressive samfund). Men altså i selve den menneskelige natur tror jeg ikke, det ligger. Og jeg skal ærligt indrømme, at jeg for mange år siden håbede, at netop i en lille skole ville børnene være mere humane mod hinanden. Men det var jo dengang, man var så naiv at tro, at forældrene havde fælles motiver til at vælge netop en sådan skole. Det tror man (jeg) ikke mere - og derfor tror jeg heller aldrig vi finder frem til en fælles målsætning. Der har været vage formuleringer fremme ... og så... men måske er det ikke det dårligste ikke at have noget helt fast program, at kunne eksperimentere og omdisponere - uden at det går ud over ungerne. Jeg ved fra venner på Bernadotteskolen, som dog har bestået i så mange år, at heller ikke der kan man holde en målsætning.

Et sidste spørgsmål til vor energiske Søren Bang. Jeg har bemærket, at du med års mellemrum kommer ind på spørgsmålet identitetsproblemer. Vil du være rar her i bladet at definere din opfattelse af begrebet, siden du mener, det er noget som kan undgås?

Selv tror jeg, det er en meget urealistisk tanke. Vi kan gøre vort til at udbygge barnets egen personlighed, men ligegyldigt hvor store anstrengelser hjem og skole gør for at give børnene tryghed, sikkerhed og selvstændighed, så er de deres egne og vil mange gange i deres liv komme i situationer, hvor de må få identitetsproblemer. Det er jo ikke noget idealsamfund, de bliver kastet ud i engang, måske snarere et endnu mere kaotisk end vort.

Sandsynligvis burde jeg springe alle disse skilsmisser over, som for mange børn er første etape; første gang, de virkelig skal tage stilling til sig selv og deres omgivelser, men jeg tager det med, fordi jeg beundrer børnene langt mere end de voksne for deres tolerance og trang til at forstå og glatte ud, dele sol og vind lige. Det kunne der nu nok skrives en hel bog om.

Men osse "normalt" opvoksede børn kommer ustandselig i situationer, hvor de må finde frem til deres egen identitet i helheden. Om ikke før, så den dag de skifter skole, og fra skole til gymnasium, lære, universitet o.s.v., kort sagt hver gang de skifter

miljø. Tænk på alle de skilleveje, de uvægerligt vil stå ved og hvor vanskeligt det må være at vælge - især hvis barnet osse selv bærer mange muligheder i sig. De må få større eller mindre problemer, der vedrører deres identitet. Jeg vil gå så langt som til at sige, at jeg ikke ønsker for mine børn, at de ingen må få - for hvordan skal de så blive mennesker? Ja, jeg vil endda gå videre og mene, at det var langt lettere at undgå den slags problemer i det gamle autoritære opdragelsessystem, hvor børnene fik deres identitet foræret eller påduttet og (på slump: 90% af dem) beholdt den resten af livet, gik lige igennem med klapper for og var om ikke tilfredse, så dog fandt sig i den plads, der var blevet dem tildelt.

Jeg tror slet ikke, at mennesker, som ikke af og til har identitetsproblemer lever, aldrig stiller sig selv i relation til andre mennesker, til livet omkring dem, aldrig lærer at forstå, hvorfor andre reagerer og tænker anderledes end de selv....Jamen jeg tror virkelig, at det netop er dem, som bliver massemennesker.

Jeg tror ikke, vi forældre kan gøre stort mere end at give vore børn et skub i retning af at realisere- og leve i overensstemmelse med sig selv - hvad enten det bliver i det snart lidt for højt besungne fællesskab eller i selvvalgt ensomhed. Og så naturligvis, men det er vel unødvendigt at nævne, gøre

bornene opmærksom på, at de uvægerligt vil støde på problemer her og der og så vidt muligt træne sig op til at løse dem selv. Såvidt! ... Vil du, Søren, være rar at definere din opfattelse af begrebet lidt tydeligere - for måske er det to vidt forskellige ting, vi er inde på.

Ja, det blev en ordentlig smøre, men tilgiv, jeg har holdt mund så længe.

Carla Pilehave

Referat af klassemøde 5. kl. 24.10.68.

Alice indledte med en omtale af klassens gruppearbejde i forbindelse med "avisen" og med 0-fag, nærmere betegnet geografi. Ungerne er gode til at fordele arbejdet med disposition, kommentar eller foredrag. For indkomsterne fra avisen havde man afholdt en lille fest og underholdt Alice på bedste måde! Så kortede vi bånd med børnenes svar på aftenens diskussionsemner: lommepege, rod, sengetider o.s.v. Her kom herlige ting for dagen, en var western-narkoman, en vaskede trapper, en blev betalt af sin mormor for at spise sin skolemad. Almindeligvis havde man et åbent øje for rod og var klar over at det var noget der skulle klares

ind i mellem - ikke så meget af skønhedsmæssige som af praktiske grunde, for som en ungersvend sukkede: Det er så kedeligt når man kommer træt hjem fra skole at man ikke kan komme ind i værelset (for rod). En havde ligefrem et praktisk pulterkammer hvor alt rod blev fejlet ind i tilfælde af gæster. Flere havde dyr og var indforstået med at de skulle passes. Få hjælp til med madlavning. Lommepenge får man for almindelig husgerning såsom borddækning og gå ud med skraldespanden, hente mælk og aviser samt pasning af mindre søskende. En stor rolle spiller fjernsynet - Alice fortalte at man åbenbart ikke diskuterer sengetider, lommepenge o.s.v. med hinanden, kun T.V. Hvis der er noget godt i fjernsynet overholdes sengetiderne ikke, selvom flere indrømmede at de var trætte dagen efter hvis de havde været for længe oppe. Kun en ville hellere læse en god bog end se fjernsyn.

Det var morsomt at høre hvor uimponeret og fornuftigt der blev svaret på Alice's udmærkede spørgsmål, som var både varierede og individuelt tilpassede uden at det gik ud over helhedsvirkningen.

H.R.

Referat af mødet i Gladsaxe lille skole
om oprettelse af et fællesblad.

Redaktionen af forældrebladet ved den lille skole i Gladsaxe har i længere tid gjort sig tanker om behovet for en bedre og bredere kommunikation imellem de små skoler, idet man ikke i Gladsaxe var særlig imponeret af fællesrådets effektivitet, og var standset ved tanken om et blad, som overbygning til de lokale forældreblade og havde på den baggrund indkaldt til et møde i Gladsaxe med deltagelse af redaktionerne fra de lokale forældreblade. I mødet den 7.11.1968 deltog repræsentanter fra København, Søllerød, Hedeboegnen, Humlebæk, Køge, Helsingør og Gladsaxe. Den lille skole i Hillerød havde på forhånd meldt fra, da man var imod tanken om oprettelsen af et fællesorgan. Initiativtagerne havde ikke i sit oplæg udformet retningslinierne om bladets udformning, fællesredaktionens sammensætning og størrelse, oplagets størrelse, trykningsprincip og omkostninger, men ville gerne lægge ideen om fællesbladet ud til debat.

Søllerøds repræsentant, som for øvrigt havde folgeskab af en elev som medlem af redaktionen, idet deres blad stoffligt er et fællesblad for både elever og forældre, var imod tanken om et fællesorgan,

som efter deres mening, hvis bladet fik et avanceret stof, kunne støde kredse som kunne forøge vanskelighederne for den lille skole. Man blev dog enige om, at sådanne avancerede, nydannende synspunkter og artikler skulle skabe den tilstræbte nødvendige gennemtræk. Af problemer med at køre et sådant fælles blad blev bl.a. nævnt det, at etablere en fælles reaktion bestående af en repræsentant fra hver af de små skoler og 3-4 ansvarshavende redaktører til administration af stoffet, at skabe økonomisk basis for driftsomkostninger - en kyndig anslog en kostpris pr. blad med f.eks. 32 sider "af god kvalitet" til 75-100 øre plus portoudgifter, at få en redaktion der kan holde 2-3 sæsoner samt at kapre abonnenter i skolekredse, seminarier, nye forældrekredse, de lokale biblioteker og kommunale skoler. Bladets oplag tænkte man at anslå til 1500-2000 eksemplarer og at bladet f.eks. skulle udkomme hvert kvartal.

Fællesbladets målsætning skulle være at informere, at udveksle stof og artikler af fælles interesse og forståelse for den lille skoles ideer, at modtage kritik og artikler ude fra, at arrangere fælles møder med forældre fra de små skoler.

Som afslutning på mødet enedes man om at gå hjem og afeske forældrene, styrelsen og økonomiens svar på om tanken om oprettelsen af et fælles blad kan vinde tilslutning, og redaktionen vil meget gerne

modtage indlæg til forældrebladet og at endelig stillingtagen må finde sted i "åbent hus", således at initiativtagerne kan få svar fra den lille skole i Helsingør i begyndelsen af januar 1969.

Ib Schultz Andreassen

Møde i fællesrådet for de små skoler d.12.nov.68.

Der var mødt repræsentanter fra de små skoler i: Albertslund, Gladsaxe, Hareskov, Hedeboegnen (= Albertslund II), Helsingør, Hillerød, Humlebæk, København (= Brønshøj), Køge, Søllerød og Århus. Fraværende var således kun Roskilde.

Undervisningsministeriets tilskudsudvalg har netop, stik mod forventningerne, barslet med et lovforslag! De fleste havde regnet med, at man i undervisningsministeriet havde villet afvente resultatet af byrdefordelingskommisionens arbejde, før man kom ud af busken. Men nu lå det altså på bordet for Fællesrådet at tage stilling til. Andre grupper af private skoler er også blevet bedt om at udtale sig. Det har været tanken, og er det for så vidt endnu, at lovforslaget skulle blive til en lov, der træder i kraft 1. april 1969, men det nås næppe.

Forslaget går i store træk ud på at alle skolens udgifter til leder- og lærerløn, renter af lån, vedligeholdelse af bygninger, opvarmning, rengøring og driftsudgifter iøvrigt, refunderes af undervisningsministeriet med en procentdel, der fastsættes hvert år af undervisningsministeren i samråd med finansudvalget. Man har gjort sig den ulejlighed at regne ca. 100 skolers 1965-66 regnskab igennem, heriblandt Gladsaxe, Søllerød og Helsingør små skoler, og forudsat at ovennævnte procentdel blev 85%, ville de gennemsnitlige skolepenge pr. elev pr. år have været:

Gladsaxe:	691	kr.	mod faktisk betalt	1006	kr.
Søllerød:	534	"	"	1091	"
Helsingør:	409	"	"	828	"

Almindeligt røre i forsamlingen! Men, og et stort MEN, som forslaget er affattet, er der tale om en rammelov, som undervisningsministeren hvert år kan udfylde mere eller mindre. Et år gives måske 85% refusion, men året efter kun 65%, og med dette usikkerhedsmoment vil det blive umuligt for skolerne at lægge budget. Der var enighed om at søge lovforslaget ændret således, at refusionsprocenten blev lovfæstet, men på hvilket niveau? 85% syntes mange ville være et udmærket forslag - en enkelt optimist mente dog, at vi skulle lade være med at give et bud i håb om, at ministeriet ville nå frem til et højere tal end 85. Man vedtog at lade øko-

nomiudvalget sætte sig ind i lovforslaget med tilhørende bemærkninger, og på et møde d. 28.11. forfatte en indstilling til Fællesrådet, som på sit næste møde d. 10.12. derefter vil udforme svaret til undervisningsministeriet.

På Hillerøds ønske debatteredes Fællesrådets struktur. Hillerød mener, at fællesarbejdet bør henlægges til separate udvalg, mens Fællesrådets virksomhed skal indskrænkes til at være af initiativtagende og koordinerende art. Man mener ikke, at der skulle være behov for et møde en gang om måneden.

Diskussionen gav til resultat, at det påtænkte byggeudvalg blev opgivet. I stedet samles en "byggemappe" med en beskrivelse af hver af de små skoler med tegninger og foto samt byggeforløb. Hillerød har udarbejdet en udførlig litteraturliste vedr. skolebyggeri.

Iøvrigt var alle enige om, at Fællesrådet selvfølgelig kun bør mødes, når der er behov for det, og at der til hvert møde udarbejdes dagsorden med tydelig angivelse af, hvilke "eksperter", der skal møde: økonomi, byggeri, pædagogik, overbygning etc.

Med udvidelsen af kredsen af små skoler til 12 og udsigten til et par stykker til i nær fremtid, syntes der at være stemning for en revision af vedtægterne. Hillerød, Søllerød og Hedeboegnen stil-

lede hver en mand til et nyt vedtægtsudvalg.

Rasmus Hansen havde et indlæg om weekendstævne. Han var betænkelig ved en gentagelse af et stævne som det i Helsingør i januar, hvor der var presset alt for meget stof ind i den korte tid. Måske kunne man prøve igen, men så skulle der kun være et enkelt emne, f.eks. overbygning, eller man kunne tænke sig et ugestævne med et mere omfattende emne. Rasmus foreslog ugen 3.-9. august på Roskilde Højskole med emnet: Produktiv pædagogik. Prisen ville blive ca. 300 kr., og såvel lærere som forældre skulle være velkomne. Vi blev opfordret til at gå hjem og lodde stemningen på vore respektive skoler for weekendstævne (søndagsstævne) contra ugestævne. Eventuelt kunne begge dele arrangeres, hvis der var tilstrækkelig tilslutning. -(Se side 36)

Ole Josephsen

BABY - SITTING UDFØRES !

Trine Christiansen

Bøgebakken 32

Tlf. 21 26 91

Om entusiasme.

Det var vist under produktionen af det første nummer af forældrebladet i år, at en tilstedeværende deltager - der har årelang tilknytning til skolen - og derfor af resten af redaktionen betragtes som en af de gamle, på grund af en på det sene tidspunkt fremstøttet halvtræt bemærkning - sagde: Hvad er den af... er I ikke spor entusiastiske?

Arbejdet gik videre til duplikatoren gik i stykker og man måtte aftale færdiggørelsen udført på en anden måde.

På senere redaktionsmøder har det vist sig at ingen andre har taget sig af selve bemærkningen, så det må have været noget der havde adresse til noget i mig alene. Og dog. Ved at diskutere problemet blev det klart, at der måske alligevel er flere der mere eller mindre har gjort sig tanker om det med entusiasmen. Det gælder især de nyere forældre og disses entusiasme i forhold til den de ældre har.... eller havde.... da de var nye.

Er du entusiastisk indstillet med hensyn til skolen? Jo..h det er man vel, men kommer det ikke i høj grad an på de briller man ser med? Nu mig selv. Stillet overfor en direkte sammenligning med en gammel forælder er jeg svært bange for at det jeg kan præstere af entusiasme vil tage sig svært blegt ud i forhold til den gamles rødkindede lyst. Jeg

møder med helt andre forudsætninger. Det er ikke mig der har taget initiativet til at starte skolen udfra en bestemt ide om den pædagogiske fremfærd - har ikke været med til at samle de første skillinger sammen - har ikke købt hus, bygget til - se det vokse. Det hele er der nu. Sådant ser det i hvert fald ud - det er en etableret skole der arbejder - og har gjort det i så lang tid at dagen og vejen nu drejer sig om noget andet end i de første dage. Vi er fælles om ideen - institutionen - målsætningen. Vor entusiasme er en anden - selvfølgelig er den der. Men drag ikke sammenligninger. Jeg hører til den del af forældre-massen hvis første møde med de andre var en generalforsamling i fri luft hvor vi prøvede at følge med så godt vi kunne og på hvilken man var i færd med at tage afsked med nogle der da havde været med så længe - og var kommet sådan lidt på afstand - at de nu syntes det var rigtigt at takke af. Var skolen allerede så gammel at folk gik af? Vi troede egentlig det var noget forholdsvis nyt og småt, men det var altså farvel og tak for din indsats - og noget med en milliongæld og en masse penge der ikke var der o.s.v. Kunne vor indstilling være den samme som den disse gamle havde. Næppe. Et andet sted i dette blad skulle efter planerne findes et indlæg om formen på de forskellige møder. Noget om at finde en anden måde at gribe sagerne an på fordi den gamle måde fra den lille tid ikke

rigtig kan anvendes nu hvor vi er så mange. For det er jo næsten ikke nogen lille skole længere - og der tales ovenikøbet om en overbygning. Prøv at sammenholde artiklerne - jeg håber oprigtigt det er lykkedes at forklare lidt af det jeg mener - og skriv så, enig eller uenig, lidt til os - eller giv lyd fra dig på et forældremøde - for det er kun gennem den løbende diskussion vi kan holde skolen evigt ung - meget "lille".

Svend Bülow

Referat af klassemødet i 1. klasse d.24.10.68.

Det første klassemøde åbnede med en ny modeform, idet klassemødets traditionelle emner var udvidet med gennemgang, debat og stillingtagen til "åbent hus"'s emne: Sætter vi for få og for små - eller for mange og for store krav til vore børn, hjemme og i skolen.

Kirsten Ø. indledte med at konstatere, at hendes opgave i første omgang var at få etableret et samarbejde og ordnede arbejdsformer for de oprykkede elever. Der var en udbredt klikedannelse - arvet fra børnehaveklassen - der skulle nedbrydes og et moderat forvaltet autoritært indslag havde været

nødvendigt. Metodikken og en gennemgang af problematikken ved tilegnelsen af bogstavernes udseende, sammenstilling og sætningsdannelse blev forklaret og anskueliggjort ved materialebrug. Læseprøver var blevet påbegyndt for at finde standpunkter. Koncentrationen hos eleverne var meget uens og prøverne viste derfor stor spredning i klassen. Kirsten Ø. blev spurgt, hvorfor 1. klasse ikke havde undervisning i engelsk. Det blev aftalt, at emnet skulle tages op på næste klassemøde, et møde der forhåbentlig mønstrer større tilslutning.

Man gik derefter over til at behandle emnet til "åbent hus", men det kneb med at holde sig til "sagen", idet andre og personlige spørgsmål optog for megen tid. Vi kunne derfor ikke til "åbent hus" bringe noget samlet til torvs.

Klassemødets forløb må snarest følges op af et nyt i nær fremtid, for det fortjener Kirsten Ø., som slet ikke fik lov at tale sig ud, og så må vi åbenbart have en ordstyrer, således at vi kan få så meget belyst som muligt.

Vi som har behov for klassemøder fik at føle, at kombinationen klassemøde - åbent hus gav klassemødet et stakåndet forløb. Derimod havde kombinationen det plus, at "åbent hus" fik bedre mødetilslutning, så den succes må følges op fremover.

Om Møder, Uro og Dynamik.

Der er nok mange, der opfatter forældrenes interesse for børnenes trivsel i skolemiljøet som noget væsentligt, og det er sikkert hævet over enhver tvivl, at muligheden for kontakt med lærere og andre forældre bag om børnene er en nødvendighed, hvis man vil interessere sig for sine børns skolegang. Hermed er vi fremme ved emnet for dette indlæg: forældrenes mødeaktivitet på skolen.

Mit erfaringsgrundlag er begrænset, idet jeg kun har haft kontakt med skolen siden 1. april. Alligevel har jeg overværet så mange møder, at jeg har lyst til at udtrykke min på visse punkter kritiske mening for at bidrage til den fælles debat med synspunkter, der på godt og ondt kan være præget af, at mit forhold til skolen ikke er af historisk art. Mindre af hoflighed end af hensyn til eventuelle modsigelser vil jeg dog først for at præcisere mine synspunkter oplyse om de møder og dele af møder, som jeg har overværet uden at føle trang til kritik.

Ved generalforsamlingen i juni virkede Lise Iversen inspirerende i sit ønske om at få traditionerne brudt og at få skrevet rapporter. Til gengæld mener jeg ved to senere begynderorienteringsmøder at have bemærket en tradition, som det vil være vanskeligt at bryde: nemlig den, at det er Ib, der kører disse

forældrepræsentationsmøder. (Men jf. Lises snak om uro er det måske helt forkert, at nye forældre er så rolige ved Ibs pædagogiske kridtsejls mellem Helsingør og Helsingborg) Også forældremøderne i klasserne forekommer effektive og oplysende. Jeg tror, at det er væsentligt at bemærke, hvordan man her kan blande nødvendig information, privat børnesnak og teoretiske spørgsmål og debatter sammen i en samtale, der virkelig er uformel og frugtbar.

Hermed er jeg så nået til udgangspunktet for min kritik: Åbent-hus-møderne er efter min mening, når de er velbesøgte, hvad de jo bør være, præget af, at de skulle være uformelle og hyggelige, men ikke altid er det. Da jeg anser det for karakteristisk for menneskelig aktivitet, at indholdet er knyttet uløseligt til formen, vil jeg i det følgende søge at rette min kritik mod nogle konkrete elementer i modernes form for derefter at bidrage til konstruktive ændringer.

For det første er vi som allerede nævnt for mange til at snakke, som vi gør, og vi placerer os alt for rodet og tilfældigt til, at der kan komme noget godt og smukt ud af alt det uformelle. Det er tit ikke muligt hverken at se eller høre den, der har ordet; skulle man endelig have hørt, hvad der bliver sagt, er det ofte sådan, at ens mulighed for direkte kommentar er hæmmet, fordi der er ti andre,

der i mellemtiden har talt om ti andre ting, og på den måde udarter diskussionen ofte derhen, at de enkelte indlæg kommer til at stå som løsrevne og ukommenterede aforismer. Man skulle tro, at sagen kunne ordnes ved hjælp af en ordstyrer, og jeg har da også oplevet, at Ib har gjort ligesom nødvendvungne forsøg på at fungere som en sådan. Det tror jeg ikke, at det bliver bedre af. Dels hindrer forsamlingens størrelse jo stadig den direkte dialog mellem de enkelte, hvis mange skal udtale sig, dels skal disse fællesmøder om pædagogiske spørgsmål (m.m.?) jo netop ikke været præget af Ibs rolige overblik, fordi så kommer han let til at dominere, og det er jo en del af meningen med moderne, at der opstår et frit samspil mellem forældre og lærere. En anden ting er, at det må være til at forudse, at næsten enhver debat vil komme til at indeholde detaljer, som det kun er af interesse for enkelte af forsamlingens medlemmer at få gennemdebatteret. Ved mødet om børnenes rettigheder og pligter spillede fx. alderen en så dominerende rolle, at det næsten var håbløst i retning af det absurde, at emnet blev diskuteret fælles af forældre til børn i alle aldre.

Uden at komme ind på flere detaljer skal jeg af det ovenstående søge at udmonte nogle muligheder for forandring. Jeg tror, at klasse-forældremøderne er gode udgangspunkter. De har en konkret og samlende funktion, som nok vil kunne holde mødedeltagelsen på

et nogenlunde højt niveau, og de har en afslappet atmosfære, fordi man hurtigt kender hinanden så godt, at man virkelig lukker kæften op. Men et efterfølgende fællesmøde må så naturligvis ikke begynde forfra, men netop være baseret på de små grupperes resultater. Forældrene i de enkelte klasser kunne fx. vælge en referent, der redegjorde for hovedtrækkene i den lille samtale. I visse tilfælde ville det så nok være praktisk, om de små grupper var forsynede med et oplæg, eventuelt formuleret som en række spørgsmål. Ophavsmanden til dette oplæg må selvfølgelig være den naturlige ordstyrer og sammenfatter af de små grupperes referater. Det må så ligeledes påhvile ham/hende at registrere nye perspektiver i debatten og om nødvendigt atter splitte forsamlingen op i mindre grupper, nu på tværs af den alder, vore børn har.

Jeg vil lade mine betragtninger munde ud i ønsket om at høre andres mening om en ændring af mødernes form til gavn for deres indhold, idet jeg foreslår, at sagen snarest overgår til behandling i et til det brug nedsat udvalg, der ligeledes snarest fremkommer med en rapport til fremme af fortsat, fælles, urolig og dynamisk mødeaktivitet.

Peter Søby Kristensen.

OBS for børnevenlige kiggelyttere !!

"....Det er altså de voksne, der må tale og handle på børnenes vegne, skabe bedre levemuligheder for børnene, som har andre behov for udfoldelse end voksne.

Hvis vi ydede en aktiv indsats og forbedrede børns materielle vilkår, kunne det måske endda føre til en ændret holdning til børnene. Mon ikke der var grund til, at mange voksne ændrede indstilling til børn, f.eks. blot behandlede dem med samme høflighed og hensyntagen, som normalt bliver vist voksne. "Det lille folk" - som Johannes V.Jensen kaldte børnene - er helt afhængig af os voksne og meget forsvarsløse. Bør vi ikke føle dette som en forpligtelse og begunstigelse langt mere end at overse det eller udnytte det?"

Dette uddrag fra Danmarks Radios brochure for at henvende Jeres opmærksomhed på T.V.s mandagsserie "Det børnefjendske Samfund", som sendes 25. Nov., 2. Dec., 9. Dec. og 16. Dec. - midt i juletravlheden, men alligevel !

H.R.

Et hjertesuk

Forældreråds/lærermodet d.10.10. indeholdt så meget stof til eftertanke, at jeg havde lyst til at komme frem med et indlæg ved det kommende åbent-hus-møde d.24.10.68. Da mødet fik et andet forløb end jeg måske forudsatte, følte jeg ikke nogen anledning til at fremkomme med mine betragtninger.

Efter at have overværet åbent-hus-mødet og ved fornyet gennemlæsning af mit beskedne manuskript, synes jeg stadig, at det har så meget aktualitet, at det bør frem i forældrebladet:

Sætter vi for få og for små - eller for mange og for store krav til vore børn, hjemme og i skolen?

Det er en gevaldig mundfuld som hverken kan besvares med et ja eller nej. Emnet indebærer uhyre mange aspekter, idet kravene jo allerede er forskellige afhængig af om børnene er små eller store.

Med hensyn til kravene til børnene i hjemmet, vil det jo i høj grad bero på de forskellige forældres måde at leve på og derigennem igen give varierende krav til børnene.

Der er dog et punkt, hvor vi forældre alle er enige med hensyn til vore børn - det at de skal gå i den lille skole i Helsingør.

Vi har alle sort på hvidt måttet redegøre for, hvor-

for vi ville have vore børn til at gå i en lille skole, som er startet af en kreds af forældre og lærere, som var bange for at komme til at stå uden indflydelse på de krav, der blev stillet til deres unger, hvis de meldte dem ind i den almindelige folkeskole.

Alt var såre godt sålænge skolen bestod af få klasser og få lærere. Alle kendte hinanden og forældrene kendte lærerne og hvad de stod for. De var jo også med til at starte skolen. Efterhånden er skolen vokset og er nu fuldt udbygget, der er kommet en masse nye lærere, som jeg i hvert fald ikke kender ret meget til.

Nu er det jeg vil komme med en udfordring. Denne udfordring gælder de nye lærere og Ib. For de nye lærere går denne udfordring i korthed ud på at få dem ud af busken og give udtryk for, hvad de står for i forhold til den lille skole. Hvorfor skal det kun være de gamle lærere og Ib, som giver udtryk for en masse synspunkter?

Udfordringen til Ib gælder spørgsmålet i hvor tilstrækkeligt omfang er de nye lærere blevet informeret om, hvad skolen står for, d.v.s. skolens mål m. v. Hvad med undervisningsmetoder? Er der frit slag her?

For mig at se må der, med det sigte skolen har, være en nøje sammenhæng mellem disse to ting.

Såfremt denne udfordring skulle resultere i en reaktion vil den i hvert fald give svar på mange af de spørgsmål, som jeg i den sidste tid har følt meget påtrængende.

Harald Hviid

Forældre - lærersamarbejde?

Det åbne-hus-møde d.24.10.68 med diskussionsemnet: Stiller vi for få og for små - eller for mange og for store krav til vore børn, hjemme og i skolen? viste med stor tydelighed, at det var et alt for rummeligt og udefinerligt emne til at det kunne blive andet end en udveksling af diverse synspunkter og nogen konklusion kom man da heller ikke frem til. Til gengæld viste diskussionen meget store divergenser mellem forældre og lærere. Min fornemmelse var at forældre og lærere stod overfor hinanden som to grupper, og var det ikke netop det vi ville undgå, da vi satte vore børn i den lille skole?

Er det nødvendigt for lærerne at give forældrene det indtryk, at de er enige i alle de pædagogiske principper og metoder, som det bl.a. fremgik af Ib's forsvar for det meget omtalte "stjerne-system". Skulle vi ikke hellere som ved skolens start igen

begynde en åben og levende debat om midler og metoder, dog uden at denne får en så abstrakt karakter, at den udelukker mulighed for et personligt engagement.

NB! Hvad med forældrerepræsentation ved lærermøderne?

Inge Hviid

"Produktiv pædagogik"

I efterårsferien deltog jeg i et kursus, som Unge pædagoger havde arrangeret for lærere, forældre og andre interesserede med titlen "Produktiv pædagogik". En mere altfavnende og intetsigende formulering er det vel svært at finde - og det viste sig at være tilsigtet. - Arrangørerne havde nemlig gjort det, at de havde afstukket visse rammer, hvorefter de trak sig tilbage om ikke fysisk så psykisk og overlod det til forsamlingen (ca. 50-60 mennesker) selv at finde ud af hvad der videre skulle ske. Altså en slags "aktiv-kursus".

Ved ankomsten blev folk delt helt tilfældigt i grupper på 8, som skulle fungere som hjemmegrupper, og to hjemmegrupper blev slået sammen til en arbejdsgruppe. Arbejdsgrupperne skulle så de to første dage prøve de dicipliner, kurset tilbød: Ordleg -

Rytmik - Dramatik - Formning.

Hver aften var der plenarmøde i salen, hvor det så var op til folk at planlægge de næste dage. Arrangørerne var tavse som graven, mundlæderet gik lidt på tur, kommunikation var der ikke meget af, endsige vilje til at få gennemført noget. Det hele gik lidt i opløsning, energien sparedes i det store og hele til sidste dags utilfredshed.

-Jamen - hvis man var utilfreds, hvis der var noget man havde villet, hvorfor var det så ikke kommet frem ved plenarmøderne? - Fordi vi er ikke vant til at tage et ansvar, at se i øjnene at det er os selv der er med til at skabe omgivelserne. Jeg tror virkelig, at den oplevelse sagde nogen noget og meget meget mere end et almindeligt kursus planlagt til den mindste detalje kunne have gjort. En deltager sagde den sidste dag til mig: Min "chef" får det ikke let med mig når jeg kommer hjem. - Hun mente, at hun var blevet sig sin del af ansvaret mere bevidst, og det er ikke altid så nemt for "Cheferne" - i første omgang i hvert fald.

Dette er måske nok kurset i meget grove træk, men vil I gerne have en mere udførlig beskrivelse af kursets forløb, kan jeg henvise til Gladsaxe-lilleskole-bladet's november nr. (kan lånes på skolen), hvor det hele er meget grundigt beskrevet !

Barbara

FORÆLDREBESKRIVELSE II

Medlemsskab af foreninger.

Som nævnt i indledningen af undersøgelsesrapporten (forældrebladet nr. 1) blev forældrene anmodet om at afgive oplysninger om foreningsmedlemsskab. Svarene herpå skulle bl.a. indgå i vurderingen af påstandene om forældrekredeens særlige venstreorienterede observans.

Det er imidlertid ret tvivlsomt, om de fremkomne oplysninger kan bruges hertil, - men de synes at vise, at aktiviteten indenfor foreningsvirksomhed ikke er påfaldende, hverken positivt eller negativt. De angivne foreningsmedlemsskaber, der samler sig kraftigt omkring politiske-, kulturelle-, pædagogiske- og kunstforeninger synes dog at bestyrke den antagelse, at forældrene har lighedspunkter bl.a. i en interesse for alment kulturelle problemer. Særlig interesse samler sig isøvrigt om støtteforeninger for humanitære formål, hvilket stemmer godt overens med forældrenes sociale og økonomiske kår. De ialt 10 angivelser af medlemsskab af politiske partiforeninger spænder vidt og har samme vægt til højre for midten som til venstre. De 8 besvarelser angiver partiorganisationen ved navn og fordeler sig således:

Konservative folkeparti	2
Radikale venstre,	1
Socialdemokratiet	1
Socialistisk folkeparti	1
Venstre-socialisterne	1
Danmarks kommunistiske parti	2

Der er således i dette intet grundlag for påstande om "venstrekørsel" for så vidt angår politisk medlemskab. Undersøgelsen har dog ikke tilsigtet og kan ikke klarlægge hvilke "u-organiserede politiske tilhørsforhold", der råder blandt forældrene.

Forældrenes skoleuddannelse

Forældrenes egen skolegang er sikkert ikke af uvæsentlig betydning for deres overvejelser i forbindelse med deres børns skolegang.

Særligt karakteristisk for forældrekrædsen er, at ud af ialt 119 forældre har kun 31 (godt 25%) forladt skolen uden afsluttende eksamen, heraf 9 (8%) efter 7. klasse. 22 forældre har 8-9 års skolegang eller 7 folkeskoleår + højskoleophold bag sig. Det store flertal: 87 (73%) er udgået fra skolen med real/præliminær- eller studentereksamen, henholdsvis 30% og 43%. Det store antal eksaminer er usædvanligt for forældre omkring en skole, hvis denne betragtes som et gennemsnit af befolkningen.

Eksamenstallet er dog ikke usædvanligt i relation til "lille-skole forældrenes" erhverv. Næsten 78%

underrepræsenteret ved skolen, er de samme, hvis børn ikke afslutter skolegang med eksamen.

Det synes således helt klart, at ønske om god (og lang) skoleuddannelse er "familietradition" blandt forældrene.

De her dragne konklusioner er meget forsigtige, og må nødvendigvis på det foreliggende spinkle grundlag være det. For en nærmere indkredsning af problemet "Hvem er det, som sender deres børn til en lille skole?" savner vi nok en meget bredere tilkendegivelse fra jer.

Ib

I næste forældreblad afsluttes "føljetonen" med en rapport om svarene på skemaet vedr. holdning til børneopdragelse.

.....

En billig livsforsikring -

Det er en mørk tid vi lever i. Bortset fra verdenssituationen er vi alle omgivet af et andet, nok så farligt mørke.

Fodgængere og cyklister er ikke lette at få øje på i trafikken. Med refleksbånd på tøjet ses man ganske tydeligt i vintermørket og har store chancer for at undgå at blive påkørt.

Desværre er det umuligt at få fat på disse bånd i Helsingør. De kommer nok senere.....

Foreløbig kan vi købe dem i EPA i Helsingborg. Og de er billige ! Ca. 2.50 d.kr. for 90 cm.

Karin Kjærsgård

Stævne for forældre i sommerferien,
en ide fra den lille skole i Gladsaxe.

Tanken var at lave et stævne på højskole
udelukkende for forældre ved de små skoler
i lighed med det stævne for lærere i efter-
årsferien.

Det drejer sig om produktiv pædagogik, kom-
munikation, gruppesamarbejde, holdningsbear-
bejdelse m.m.

.....
Klip
her
.....

KUPON

indsendes til redaktionen, Fredericiavej 1, H-cr.

1. Kunne du tænke dig at være med?

ja

nej

2. Hvis ja til 1, tror du, at du har mulighed
for at være med fx. 3.-9. aug. 1969?

ja

nej

Prisen vil nok blive ca. 300 kr.

Besvarelse til redaktionen af ovenstående
betragtes ikke som indmeldelse.

Navn.....

Adresse.....
.....

Åbent hus 21.11.68

Nu er vi vist inde på noget af det rigtige. Her var stemning med dæmpet belysning og stearinlys på bordene, baggrundsmusik, en bod med forældrevejledning - hvem ville ikke gerne have et kvarter med Gerda eller de andre gæve mennesker for en 25-øre - kaffe og øl og film. Desværre var jeg nødt til at løbe i utide men folk så ud til at kunne hygge sig og snakke til midnat om det skulle være. For håbentlig får vi flere af den slags aftener, jeg tror vi trænger til dem.

h.r.

.....

H v e m v i l h j æ l p e ?

Mon ikke der er nogen af jer forældre, som kunne have lyst til at hjælpe til på skolen på en eller anden måde? Sagen er den, at vi - lærerne - gerne vil skiftes til at tage rundt på skolerne for at se hvad der foregår for bagefter at lægge rapport til de andre.

Hvis vi kunne få en liste over de forældre som var villige til at hjælpe, med oplysninger om hvilke dage og tidspunkter der kunne være tale om, samt hvilken form for hjælp man helst ville være med til, så kunne denne plan om at besøge andre skoler og få friske indtryk måske realiseres -

Der er mange måder I kan være behjælpelige på, så hold jer ikke tilbage; men udfyld sedlen på næste side og send mig den eller ring mig op på skolen eller hjemme (21 21 60)

Jørn Ove

V E N D

Navn: _____

telf: _____

Dage og tider: _____

kryds af:

- Udflugt - har selv et mål
- Udflugt - målet aftales med læ.
- Passe værksted -bill. - slojd - huleby -
kokken - sy - musik - dramatik - gymnast.
(streg under)
- Time på klassen - har selv stof (fortælle
fra udlandet - om en hobby el.lign.)
- Time på klassen - programmet aftales med læ.
- Har en helt anden ide !
- Vil hjælpe med hvad som helst

Og hvilken størrelse børn?

små mellem store

Skoleleder:

Ib Kvolsbjærg, Hauchsvej 13 21 49 52

Lærerne:

Agnès Brammer, Olriskvej 5 E
 Kirsten Bjørnild, Skindersøvej 4, Apperup (207)693
 Ulla Christiansen, Bøgebakken 32 21 26 91
 Henrik Egemose, Gl. Hellebækvej 61B 6
 Gerda Eggli, Århusvej 36 21 22 32
 Barbara Fischer-Hansen, Kingosvej 97 21 72 80
 Alice Larsen, Torpenvangen 44, Humlebæk 19 04 87
 Grethe Møller, Nationernes Alle 9 21 16 24
 Grethe Dam Pedersen, Ndr. Strandvej 67 21 48 08
 Jørn Ove Petersen, Gl. Hellebækvej 51 I 21 21 60
 Hanne Schachtschabel, Snerlevej 59 21 45 93
 Jørgen Wedege, Snerlevej 54
 Kirsten Østerby Petersen, Snerlevej 42

Styrelsen:

Formand: Ole Krarup, Hellebækvej 221C, Kvistg. 23 92 16
 Næstf.: Jørgen Petersen, Elmebakken 5, Snk. 21 52 09
 Kasserer: Ole Josephsen, Ronnebær Alle 16 21 46 97
 Karin Kjærsgård, Baggesensvej 8 21 28 44
 Ole Kromann, Ronnebær Alle 42 21 68 21
 Ib Steiness, Ved Bækken 12, Espørgærde 23 24 13
 Gunna Suwalski, Henrikholms Alle, 3, Vedbæk 89 17 76

Forældrerådet:

Bø.kl. Rikke Bülow, Gl. Strandvej 436, Esp. 23 18 28
 Edel Hansen, Magdalenevej 8 21 31 39
 1. kl. Kiss Christensen, Sovejen 27 21 69 05
 Ib Schultz Andreassen, Nordvej 23 7 21 63 03
 2. kl. Sonja Munch Nielsen, Gurre, Kvistg. 23 92 21
 Kirsten Steiness, Ved Bækken 12, Esp. 23 24 13
 3. kl. Harald Hviid, Opnæsgård 31, Hørsholm
 Birthe Ockelmann, Dalvænget 8 21 27 66
 4. kl. Inge Hviid, Bolbrovej 38, Rungsted K. 86 37 00
 Elsebeth Amdrup Larsen, Kongevej 48 21 21 77
 5. kl. Søren Christensen, Sovejen 27 21 69 05
 Hanne Ringsted, Strandvejen 242, Snk. 21 55 05
 6. kl. Vibeke Engelmann, Nationernes Alle 11, 21 22 75
 Elisabeth Kromann, Ronnebær Alle 42 21 68 21
 7. kl. Kirsten Hornemann, Godthåbsvej 7, Esp. 23 24 04
 Anita Richter, Skovlund, Øerne (230) 114

Ferier og fridage i skoleåret 1968/69:

Mandag d.23.dec. til fredag d.3.jan.69 (begge dage incl.): juleferie.

Mandag d.17.-fredag d.21.febr. (begge dage incl.):
Vinterferie.

Onsdag d.2.-tirsdag d.8.april (begge dage incl.):
Påskeferie.

Torsdag d.1.maj: Skolefridag.

Fredag d.2. maj: Bededagsferie

Torsdag d.15.maj: Kristi Himmelfartsdag

Mandag d.26. - tirsdag d. 27.maj: Pinseferie (begge dage incl.)

Torsdag d. 5. juni: Grundlovsdag

Mandag d. 23. juni - Sommerferie

Skolens kontortid:

tirsdag - fredag kl. 9-13.

Helsingør lille Skole

Fredericiavej 1, Helsingør

Giro nr. 12 26 06

Tlf. 21 02 03 - køkkentlf. 21 64 21

Redaktionen:

Agnes Brammer, Olriksvej 5 E

Svend Bülow, Gl. Strandvej 436, Espergårde 23 18 28

Hanne Ringsted, Strandvejen 242, Snekkerst. 21 55 05

Ib Schultz Andreassen, Nordvej 23 21 63 03